

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii în anulare admisibilă;
- anularea articolelor 1-4 din Decizia Comisiei din data de 21 octombrie 2015 adresată Marelui Ducat al Luxemburgului („Luxemburg”) în cauza SA.38375 (2914/C ex 2014 NN) (denumită în continuare „decizia contestată”);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de FCFE.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă articolul 107 TFUE în măsura în care Comisia a aplicat în mod eronat noțiunea „avantaj selectiv” și a omis să arate că APA [acord de preț în avans] poate denatura concurența.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă articolul 296 alineatul (2) TFUE și obligația de motivare prin faptul că a omis să explice în ce mod desprinde principiul concurenței depline din dreptul Uniunii Europene sau chiar în ce constă acest principiu, precum și prin faptul că a descris în mod superficial efectul APA asupra concurenței.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă principiul securității juridice în măsura în care noua definiție pe care Comisia o dă principiului concurenței depline creează o incertitudine și o confuzie totală în ceea ce privește condițiile în care un acord de preț în avans și chiar orice analiză în materie de prețuri de transfer ar putea încălca normele Uniunii privind ajutoarele de stat.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă principiul protecției încrederii legitime, în măsura în care Comisia a creat o încredere legitimă prin faptul că, în materia ajutoarelor de stat, aceasta evaluează acordurile privind prețurile de transfer în temeiul directivelor OCDE, iar îndepărtarea sa subită de la acestea a încălcat principiul protecției încrederii legitime.

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2015 – Țările de Jos/Comisia

(Cauza T-760/15)

(2016/C 059/58)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamant: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. Bulterman, B. Koopman și M. de Ree, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2015) 7143 a Comisiei din 21 octombrie 2015 privind ajutorul de stat SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) pe care Țările de Jos au pus-o în aplicare în favoarea Starbucks;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe o aplicare eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE întrucât Comisia consideră că „Advanced Pricing Agreement” („APA”) are un caracter selectiv.
 - În primul rând, Comisia nu ar fi dovedit în mod suficient și distinct că este îndeplinit criteriul selectivității.
 - În al doilea rând, în mod eronat, Comisia ar fi luat drept cadru de referință regimul general olandez al impozitului pe profit. Pentru APA, cadrul de referință corect este articolul 8b alineatul 1 din Legea privind impozitul pe profit [Wet op de Venootschapsbelasting] și Decizia privind prețurile de transfer [Verrekenprijsbesluit]. În APA s-ar fi aplicat pur și simplu acest cadru de referință.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe o aplicare eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia verifică existența unui avantaj întemeindu-se pe principiul de drept al Uniunii al deplinei concurențe. Reclamantul invocă faptul că nu există totuși niciun principiu de drept al Uniunii al deplinei concurențe și că acest principiu nu se aplică în aprecierea ajutoarelor de stat.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe o aplicare eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia consideră că APA conferă un avantaj în favoarea Starbucks Manufacturing EMEA BV ca urmare a alegerii „Transactional Net Margin Method” pentru stabilirea prețului transferurilor.

Comisia ar afirma în mod eronat că metoda convenită în APA nu este o abordare fiabilă a realității pieței. Comisia nu ar dovedi nici că indemnizația plătită către Alki și majorarea prețului de cost al fasolei nu ar avea nicio valoare comercială.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe o aplicare eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia afirmă că APA conferă un avantaj Starbucks Manufacturing EMEA BV ca urmare a modului de aplicare a „Transactional Net Margin Method”.

Comisia ar considera în mod eronat că „Transactional Net Margin Method” convenită în APA este aplicată în mod eronat și determină un avantaj în favoarea Starbucks Manufacturing EMEA BV. Comisia nu ar dovedi în niciun mod că aplicarea mai bună, în opinia acesteia, a „Transactional Net Margin Method” ar conduce la un beneficiu impozabil mai mare și la absența unui avantaj.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe o încălcare a obligației de diligență, întrucât Comisia nu a examinat și nici nu a integrat toate datele relevante în decizie și s-a bazat și pe date anonime sau, cel puțin, pe date care nu au fost niciodată comunicate guvernului olandez.

Ordonanța Tribunalului din 7 decembrie 2015 – Ahrend Furniture/Comisia

(Cauza T-482/15) ⁽¹⁾

(2016/C 059/59)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 337, 12.10.2015.
